

SPARK 008

(Matrix Code: **SPARK008.00** for StartOver.xyz game.)

ROZRÓŻNIENIE: Za pomocą „Kleju – Jest” tworzysz rzeczywistość.

ADNOTACJE: Słowo „jest” nie istnieje w naturze. Używasz słowa „jest” dość kreatywnie (choć nieświadomie), aby manipulować tym, jak Ty i inni ludzie doświadczają świata. Używasz słowa „jest” jako kleju do połączenia dwóch rzeczy razem, które nie są razem w rzeczywistości. Sklejone sformułowanie modyfikuje Twoje doświadczenie rzeczywistości poprzez tworzenie rozszerzonych lub pomniejszonych możliwości, aby pasowały do celów Twojego Pudełka.

Jesteś predysponowany, najpierw przez trening współczesnej kultury, a potem przez przyzwyczajenie, do sklejanie sformułowań rzeczywistości z pomniejszonymi, a nie rozszerzonymi możliwościami, a potem zachowujesz się tak, jakbyś był uwięziony za kratami pomniejszonej rzeczywistości! Zapominasz zupełnie, że sam zbudowałeś te kraty, a zatem, że sam masz przy sobie, zawsze i w każdych okolicznościach, narzędzia niezbędne do rozebrania tych krat, kiedy tylko zechcesz. Wszystko, co musisz zrobić, to odkleić „jest” w swoim umyśle.

"Jest" kamufluje się poprzez liczne koniugacje: jest, jestem, są, był/a, byliśmy, ma, miał/a, mieliśmy, robi, robił/a, zrobił/a, być, był/a, będzie, może, powinna/ powinien, i byłby, a także zaprzeczenia tych słów, nie jest, nie jestem, nie są, nie ma i tak dalej.

Na przykład, rozważ stwierdzenie: "Wykonanie zadania na czas jest niemożliwe." Używając idei "Kleju - Jest", możesz zobaczyć, że wzięłeś zdanie "Wykonanie zadania na czas" i skleiliśmy je razem z jakością "niemożliwe", używając słowa "jest" jako łącznika. Potrzeba przesunięcia uwagi, aby to uchwycić, ale gdybyś oddzielił te dwa wyrażenia i spojrział na nie bez kleju, mógłbyś zobaczyć, że "Wykonanie zadania na czas" i "niemożliwe" w rzeczywistości nie mają ze sobą nic wspólnego.

Poprzez świadome użycie technologii "Kleju - Jest" można było równie dobrze skleić wyrażenie "Wykonanie zadania na czas" z różnymi alternatywnymi wyrażeniami. Każda nowa praca klejenia wyznacza własne unikalne wyniki. Mogłeś np. stworzyć: "Wykonanie zadania na czas to mnóstwo zabawy", albo "Wykonanie zadania na czas jest bardzo łatwe", albo "Wykonanie zadania na czas jest przygodą", albo "Wykonanie zadania na czas jest niczym dla tego dzikiego zespołu".

Pytanie, które należy tu rozważyć, brzmi następująco: Czy "Wykonanie zadania na czas" jest rzeczywiście "niemożliwe", czy też uniemożliwiasz je, sklejąc takie sformułowanie? Rozważmy pomysł, że przyklejenie sformułowania "Wykonanie zadania na czas" do sformułowania "niemożliwe" jest w rzeczywistości "krzyżowym okablowaniem", nie rzeczywistą prawdą, ale raczej prawdą wytworzoną. Rozważmy pomysł, że czynisz "Wykonanie zadania na czas" "niemożliwym" poprzez okablowanie tego w swoim umyśle, a następnie wymuszenie zgody co do realności tej rzeczywistości od swoich przyjaciół.

Spójrz na inną powszechną rzeczywistość, którą możesz stworzyć poprzez sklejenie "On" ze "zły". Powstała rzeczywistość staje się "On jest zły". Pomyśl o

możliwościach, które otworzyłyby się, gdybyś stał się świadomy, że faktycznie czyniłeś go złym przy pomocy "Kleju Jest". Miałbyś wtedy możliwość zrobienia z niego czegokolwiek innego, co byś wybrał. "On jest zaangażowany." "On jest potężny." "On jest interesujący." "On jest opiekuńczy." Każde sformułowanie tworzy inną rzeczywistość, i każde sformułowanie zaprasza do sytuacji inny styl wykonalności.

Zastanów się, jak często słyszysz lub używasz tych niesławnych przekrętów: "Nie mogę tego zrobić." "Zasoby są ograniczone." "Moja praca jest nużąca." "To jest prawdziwy bałagan." "Teraz mamy problem." "To jest złe." "To jest przerażające!" "Na pewno mamy teraz kryzys." "To jest zagmatwane." "To mnie wkurza!" "To jest beznadziejne." "Oni są konkurencją." "Jesteśmy zgubieni." "To nie może być zrobione." "Nie mam wystarczająco dużo czasu." "Nie ufam ci." "Nie ma wystarczająco dużo pieniędzy." "Jestem zmęczony." Każda makieta wymyśla swój własny świat. Jeśli przyjmiesz sformułowania jako prawdziwe, wtedy świat jest ograniczony założeniami każdego stwierdzenia. Jeśli potraktujesz te sformułowania jako tylko jeden z wielu możliwych modeli rzeczywistości - iluzorycznych więzień zbudowanych z fraz sklejonych za pomocą "jest" - wtedy natychmiast zyskujesz zdolność do wymyślania światów na nowo. To nie jest żart. To jest domena Menedżera Możliwości.

EKSPERYMENTY:

SPARK008.01 Obserwuj siebie. Podążaj śladami swojego tworzenia rzeczywistości i zauważ swoje wzorce. Kiedykolwiek używasz słowa "jest", tworzysz rzeczywistość. Jakie możliwości zwiększasz? Jakie możliwości eliminujesz? Ćwiczenie polega na przyłapaniu siebie tuż po użyciu słowa "jest", potem w trakcie, a następnie tuż przed aktem, w którym to momencie masz wybór, co zostanie sklezione. Celowo łam swoje wzorce, abyś mógł zobaczyć, że twoja rzeczywistość jest tylko nawykowym wzorcem, a nie jakąś absolutną rzeczywistością.

SPARK008.02 Dodatkiem do tego eksperymentu jest użycie „powtórek”/“zrób jeszcze raz”/“zaczynij od nowa” (ang. Do-over). Zaraz po przyłapaniu się na fabrykowaniu jednej rzeczywistości, po prostu spryskaj formułę „Rozpuszczalnikiem Kleju Jest” tak, że "jest" się rozpadnie. Następnie zacznij od nowa ze "zrób jeszcze raz" i Klejem Jest, aby stworzyć rzeczywistość, która nie jest w granicach Twojego zwykłego Boxu. Spróbuj stworzyć rzeczywistość z obfitością możliwości.